

Dér Adrienn

Azt kívánom, bárcsak...

– Mesejáték –

SZEREPLŐK:

ROLAND, kisfiú

4 PISZKÁLÓDÓ OSZTÁLYTÁRS

4 KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ

MOHAMEDVE, vegetáriánus medve

SRÁC

MUNKAFELÜGYELŐ

ÖREG VÁLOGATÓ

FŐKANCELLÁR

NAGYORRÚ KIRÁLY

BÉKALÉNYEK

MUNKÁSOK

VÁLOGATÓK

KANCELLÁROK

OSZTÁLYTÁRSAK

1. Jelenet

Gyerekszoba, este. Játékok mindenfelé, lovagi sisak, kardok, plüssállatok. Roland az ágyában alszik, moco-rog, rémálma van. A háttérben sziluettek, az álom: négy gyerek piszkál egy ducit, lökdösik, a beszédük visszhangos. Roland álmában nyöszörög, és végig egy szót ismételtet.

ROLAND

Hagyjatok!

PISZKÁLÓDÓ 1

Eléggé felhizlaltak már, koca?

PISZKÁLÓDÓK KÓRUSBAN

Itt áll előttem a háj, a lába remegve olvad már.
Egy sertés, egy paca, egy hizott kis koca.
Az osztályban a menőségének semmilyen nyoma.

A ruhája feszül, a gombja lepattan.
Jaj annak, aki előtt ez a has kibuggyan.
Vajon a toka az oka, hogy vacog a foga?

Menő akar lenni,
de nem kedveli senki.
Mindenütt a normál az ász, a dagitól meg kitör a frász.

Olyan, mint egy labda,
csak épp feje meg karja.
Hát rúgjunk még rajta!

Piszkálódó 4 meglöki Rolandot.

PISZKÁLÓDÓ 2

(idiótán vihog)

Vagy mint egy bowling golyó. Labda Roland!

PISZKÁLÓDÓ 3

Vigyázzatok, nehogy észrevegyen egy tanár!

PISZKÁLÓDÓ 1

Kigolyózunk a suliból is. Soha nem lesznek barátaid, senki sem szereti a dagadtakat.

ROLAND

Hagyjatok! Hagyjatok már békén! Hagyjatok!

Roland kiáltozva felriad, zihál, sír. Körbenéz, a bántóit keresi, aztán rájön, csak álmodott. Kimászik az ágyából, az ablakhoz megy. Meglát egy hullócsillagot, összekulcsolja a kezét, behunyja a szemét.

ROLAND

Nem tudom, tudsz-e segíteni, hullócsillag, de ha mégis, akkor azt kívánom, hogy a többi gyerek ne bántson többé! Barátkozzanak velem ugyanúgy, mint a többiekkel. Hogy ne legyek többé más, mint ők!

Ekkor a háta mögül pukkanások, motozás hallatszik. Amikor Roland megfordul, négy különös, ijesztő, gonosz arcú, fénylő lényt lát, ezek a kívánságragadozók. Az 1-es sunyi, selypítősen, sziszegősen beszél, mint egy kígyó, a 2-es csillagport köhög beszéd közben, mint ahogy a macska a szörgombócot köpi, a 3-as félénk, vékony hangú, a 4-es harsány, mindig rárivall a többire, beszéd közben morog, mint egy vadállat.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

Ki ssszólt? Ki ssszóhajtott?

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Biztos, hogy ő kívánta?

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

(köhög)

Jól hallottam?

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Kérsz egy kis vizet?

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

Nem, kösz. Csak egy kis csillagpor, útközben nyeltem.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Tűnjetek innen mind, enyém a kívánság!

A másik három sziszeg a 4-esre, de ott maradnak. Roland hátrál tőlük, de körbeveszik.

Felkapja a játék kardot, de még csak maga előtt szorítja.

ROLAND

(félénken, bizonytalanul, ugyanakkor kíváncsian)

Kik vagytok? Vagy mik? Nem láttam még ilyen fura lényeket.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

Azért mert kívánságragadozók...

Kívánságragadozó 1 hátba veri 2-est, amitől az elköhögi a végét.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Meg ne fulladj itt nekem! Biztos nem kell egy kis víz?

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Nem, már mondta az előbb.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Te mit szólsz bele? Enyém a kívánság és a víz is. Vagy lesz, mindkettő.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Jajjaj, félek.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Jó, a vizet megtarthatod.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

-megragadók. Rossszul mondta, mindig elköhögi. Essszeikkel a mamlasszokkal meg ne törődj. Kívánszszágmegragadók vagyunk. Mi ragadjuk meg a kívánszszágokat, hogy teljesszszüljenek. Ssszak ők bénák, ügyetlenek.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

Úgy van. Jól mondja... Hé, mi van?

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Hallgassatok el! Csakis az enyém az a kívánság. Ide vele, de azonnal!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

Assz enyém, én hallottam meg előbb!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Félek.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

Egyedül én tudom becsillagporozni a vágyait, így engem illet.

Roland rájuk szegezi a kardot.

ROLAND

Nem hiszek nektek! Ugyanolyan gonosz a tekintetetek, mint azoknak, akik a suliban bántanak. Nem is azok vagytok, akiknek mondjátok magatokat!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

Még ssszenge, de márissz milyen okosssz.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Az enyém! Jobb, ha eltűntök innen mindannyian! A félelemből sóhajtott óhaj a legjobb, a leghatalmasabb, a legerősebb.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

A kétségbeesés...

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

(köhög)

...életet ad...

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Biztos nem kell víz?

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

(most már ingerülten)

Biztos!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

...a kívánszáragadoszónak.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓK EGYÜTT:

A kívánság egy béklyó,
amely gúzsba köt, s nekünk ez így jó.
Mert míg arra vársz, hogy teljesüljön,
hagyod, hogy az életed elrepüljön,
s nem teszel semmit sem.

És akkor jövünk mi,
megszabadítani.
Mert a kívánsáragadozó
felzabálja egytől-egyig,
ettől lesz erős.

RAGADOZÓ 1:

Egy ragadossszónak kívánsszáág kell,
folyton erre vár.
Nem átall elvenni ssszem,
ha esssz érte assz ár.

Ssszóhajt gyűjt éssz lopva óhajt.
Okosssz fiú vagy.
Ésszrevetted, hogy átverne
Essz a gonosssz fenevad.

RAGADOZÓ 4:

Mindig mindent rám kennek,
de nem érdekel.
Én vagyok a legnagyobb,
hozzád csak én érek el.

Leverek itt mindenkit,
ezen nem múlik.
Egyedülként jutok fel
az uralkodóig.

RAGADOZÓ 2:

Folyton ez a csillagpor,
megfulladok.
Kívánság nélkül a létráról
lefordulok.

Nem tudom, mikor nyeltem ennyit,
de meguntam már.
Nem kezel le többet senki,
mert nekem nem ez jár.

RAGADOZÓ 3:

Félek nagyon, mi lesz itt,

gonosz ez a társaság.
De kell a fiú akkor is,
ha szét is tépjük tán.

Gonosz az a lakhely is,
nem maradok ott többet.
De óhaj nélkül a létra
sajnos lelökhet.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓK EGYÜTT:

Kívánság kell, kívánság!
Az ad életet.
Anélkül a ragadozó
az enyészeté lesz.

Add hát át, ne gatyázz,
nekünk jobban kell.
A kétségbeesésed minket
a királyig juttat fel.

Ide vele!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Élet! Élni akarok, élni fogok, odafenn. Végre számítani fogok! Elismerik a
hatalmasságomat!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

Én fogok ssszámítani!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

Én!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

É-é-én meg félek, de én is. Hozok vizet.

Hárman elkapják Roland egy-egy végtagját (a kard kiesik a kezéből), húzzák, cibálják, mindegyikük magának akarja megszerezni, kis híján széttépik. Addig Kívánságragadozó 3 elmegy vízért, egy egész kancsóval tér vissza, pont mikor...

ROLAND

Segítség!

Durranás, robaj, a színpad elsötétül, fentről csillagok hullnak alá.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

(csak a hangja)

Oh, erről is lemaradtam.

2. Jelenet

A színpad sötét, majd megvilágítják Roland alakját. A színpad közepén kuporog. Körülötte minden sötét és néma. Óvatosan felnéz. A kívánságragadozók eltűntek, ám nem a szobájában van. Feltápáskodik.

ROLAND

Hahó! Van itt valaki? Hol vagyok?

Fények gyúlnak körülötte. Csillagszórók, esetleg hordók, amelyekben összegyűjtött hold- és csillagfény világít, de csak sejtelmes fényt adnak. Békaszerű alakok sereglenek köré, békajárással közlekedve. Szimatolnak, a fogukat kocogtatják. Kórusban beszélnek vagy/és visszhangozzák egymást.

BÉKALÉNYEK

(kórusban)

Ti is érzitek?

(egymást ismételve, visszhangozva)

Ez kívánság – kívánság – kívánság. Más, mint a többi – többi – többi.

(kórusban)

Nagyon erős – erős – erős.

ROLAND

Megmondanátok, hol vagyok, kedves... békaságok?

BÉKALÉNYEK

Halljátok ezt: békaságok! Békaságok vagyunk. És kedvesek. Milyen udvarias!

ROLAND

(bizonytalanabban)

Szóval meg tudjátok mondani, hol vagyok?

BÉKALÉNYEK

Hát ideleenn – ideleenn – ideleenn.

ROLAND

Hol az az ideleenn?

BÉKALÉNYEK

Hát nem tudod?

Roland megrázza a fejét.

BÉKALÉNYEK

Nem tudja – nem tudja – nem tudja.

ROLAND

Nem jártam még erre, azt sem tudom, hogy kerültem ide. Én csak szeretnék hazajutni.

BÉKALÉNYEK

Innen nincs haza. Ez az otthon – hon – hon. Innen csak fentebb van.

ROLAND

Merre van az a fentebb? Hogy juthatok oda? Talán ott tudják, merre kell mennem.

BÉKALÉNYEK

A megoldás a kívánságban rejlik. Ha jól használod, fenti léthez repít. Vagy megfordíthat mindent – mindent – mindent.

ROLAND

(felnéz)

De itt nincsenek csillagok, így hogy kívánjak?

(felkiált a mennyezet felé)

Kedves hullócsillag, törölhetnék az előzőt?

Nem kap választ, így magába roskad, leül a színpadra, átkulcsolja a térdét.

ROLAND

(halkan, szomorúan, mint aki már feladta)

Már csak az a kívánságom, hogy jussak haza, a szobámba, az ágyamba. Azt sem bánom, ha bántanak holnap a suliban.

BÉKALÉNYEK

Add nekünk a kívánságod! Az előzőt, az igazit. Az tiszta szívből fakadt – tiszta szívből – tiszta szívből.

ROLAND

(sírósan)

Ha nektek adom, segítetek hazajutnom?

A békalények bólogatnak.

BÉKALÉNYEK

(közben közelítenek Roland felé)

Add a kívánságot!

(majd kántálják)

Kívánságot! Kívánságot! Kívánságot!

Roland hátrál tőlük, olykor hátra-hátrapillant.

BÉKALÉNYEK

Egész nap tapasztunk – tapasztunk – tapasztunk,

az életünk ebből áll,

s mi tagadás, unjuk már.

Nézz széjjel,

a mocsár végtelen terül el.

A mélységét ne akard tudni,

legyen elég annyi,

ami elmerül benne, azt soha nem lehet visszahozni.

Azt kérdezed miből áll – áll – áll?

Kívánság sokféle száll – száll – száll:
lehet jó vagy gonosz,
a kívánótól függ, mit okoz.
Amelyik ártalmas,
számúzik azt.
Mi befogadjuk, összetapasztjuk,
egyetlen gigászi kívánságmocsárrá duzzasztjuk.

Aztán mi lesz – lesz – lesz?

Várunk – várunk – várunk,
amíg kívánságot találunk.
Olyat, amely jó és erős,
s a kívánója bármire rávehető.
Csak az okozhat változást,
világmegfordulást.

Hogy pontosan mire kell – kell – kell?

Életet lehel,
ebbe a sok ártóba és gonoszba,
visszajuttatja őket a magasba,
hogyan teljesüljenek,
s akkor győzedelmeskedhet a sötét a fény felett.

Hogy ez nekünk miért jó – jó – jó?

Életmegváltoztató.
A lent kerülne felülre,
a fent meg a felejtésbe merülne.
Ez mindenkinek jó volna,
Elhiheted, jó móka.

Azt állítod, kételkedsz – kedsz – kedsz?

Kicsi vagy,
sok mindent nem értesz meg.
De leszel nagy, s meglátod,
A kívánságod egy világot megváltott.

Azt mondod, hogy nem adod?

Nincs választásod.
Elvesszük, ha kell,
Térj észhez, kishaver – haver – haver.

Még mindig tiltakozol?

Gondold át ezt jól!
Sokak életével játszadozol.

Szóval beleegyezel – zel – zel?

Hálánk egy új világot támaszt fel.

ROLAND

Nem tudom, hogyan kell odaadni egy kívánságot.

BÉKALÉNYEK

Ne aggódj, majd mi kiszívjuk belőled.

ROLAND

Ez ijesztően hangzik. Fáj?

BÉKALÉNYEK

Kicsit – kicsit – kicsit, de utána jó lesz – jó lesz – jó lesz. Hidd el nekünk.

ROLAND

(nekiütözik egy létrának)

Nem is tudom...

Ekkor pukkanás, a békalények mögött megjelennek a kívánságragadozók.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

El innen mind, a kívánság a miénk!

A békalények félreugrálnak, Roland rémulten felkapaszkodik a létrán.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

(dühösen)

Elsszökött!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

(csillagport köhög)

El.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

(még mindig a kancsóval)

Tessék, hoztam vizet.

Kívánságragadozó 2 először ki akarja ütni a kezéből, lendületet vesz, végül csak elragadja tőle és felhajtja.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

Örökre itt ragadunk.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Félelmetes ez a hely.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

Essz assz otthonunk, te mamlassz.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Nem akarok itt lakni.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

Pedig még itt fogssz egy jó darabig.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Én elmegyek innen. Megszerzem azt a kívánságot, bármibe kerül is!

3. Jelenet

Roland egy erdőben találja magát. A bokrok közül mocorgás, csörgés, zörgés, csörömpölés zaja szűrődik ki.

MOHAMEDVE

Uh, uh, uh, ez forró!

Mohamedve egy zöld bundájú medve. Ugrálva előjön, az ujját markolássza, puszilgatja, beveszi a szájába, hogy lehűtse. Majd attól hűl el, hogy meglátja Rolandot.

MOHAMEDVE

Hát te miféle-kiféle szerzet vagy, és mit kóricálsz errefelé?

ROLAND

(hátrál)

Roland vagyok, és odaadom a kívánságom, ha cserébe nem eszel meg.

MOHAMEDVE

(felnevet)

Megenni? Ne beszélj zöldségeket! Még hogy én! Mégis micsoda feltételezés ez!

Jaj, ilyen jó tréfát rég hallottam. Talán Viccországból jössz?

(körbejárja a fiút, végignézi, megszimatozza, megemeli a karját, meghúzkodja a fülét)

Igen, csakis, kizárólag onnan jöhetsz, mert ilyen vicces szerzet még nem járt erre sohasem.

ROLAND

Te sem panaszkodhatsz.

MOHAMEDVE

Na ugye, megmondtam! Hisz már most vicceskedsz. Csakis, kizárólag Viccország szülötte lehetsz.

ROLAND

Létezik olyan egyáltalán, hogy Viccország?

MOHAMEDVE

Már hogyan létezne! Minden létezik, amiről még nem hallottál. Én is, hisz láthatod.

ROLAND

De te csak egy medve vagy.

MOHAMEDVE

Hisz épp te magad állapítottad meg az imént, hogy nem egy átlagos medve. Valld be, láttál már ezelőtt zöld medvét?

ROLAND

Még soha. Befestetted a bundádat? Anyu is mindig más színűre festi a haját. Vagy csak sokat hemperegtél a fűben? Az az én ruhámat is befogja.

MOHAMEDVE

Voltaképpen valóban a fűtől zöld, meg a sok zöldségtől, amit megeszek. Ugyanis vegetáriánus vagyok, azaz egy mohamedve.

ROLAND

Mohamedve?

Roland hátrahököl, hitetlenkedik, megnézi közelebből is a Mohamedvét, óvatosan hozzá is nyúl.

ROLAND

Ez azt is jelenti, hogy engem sem eszel meg?

MOHAMEDVE

Természetesen nem, hacsak nem vagy káposztafej vagy saláta, esetleg brokkoli. Mégis micsoda feltételezés ez! Nem eszem húst, csakis, kizárólag zöldséget, ettől zöldült be a bundám is.

ROLAND

És nem bántanak emiatt a többiek?

MOHAMEDVE

Mégis mi miatt?

ROLAND

Mert más vagy.

MOHAMEDVE

A más egyben azt is jelenti, hogy egyedi, vagyis különleges. Az pedig sosem rossz.
Mondd, te miben vagy különleges?

ROLAND

Semmiben.

Roland szomorúan leül egy farönkre, Mohamedve mellé ül, vigasztalja.

MOHAMEDVE

No, ne itasd a növényeket, mert még túl sósak lesznek, azt pedig nem szeretem.
Csak nem lehet olyan nagy a baj!

ROLAND

Elég nagy. Nézz rám!

MOHAMEDVE

Nem látok semmi rendkívülit.

ROLAND

Kövér vagyok.

MOHAMEDVE

Én is. Mi ebben a rossz? Legalább kevésbé fázunk télen.

ROLAND

(megvonja a vállát)

A többiek szerint az. Folyton csúfolnak miatta.

MOHAMEDVE

Ejnye, na, ez nagyon nem szép dolog tőlük. De tudod, mit gondolok? Hogy nem amiatt csúfolnak, mert nagyobb darab vagy náluk.

ROLAND

Mi másért? Mindig daginak csúfolnak, kocának hívnak meg labdának.

MOHAMEDVE

Gondolj bele! Csak ezért biztos nem piszkálnának. Nekik is megvan a maguk különbözősége, amit talán jobb szeretnének, ha senki nem venne észre. Nem, ők azért csúfolnak, mert tudják, hogy különleges vagy.

ROLAND

Áh! Semmiben nem vagyok jó.

MOHAMEDVE

Hogy ne lennél!

ROLAND

Mégis miben?

MOHAMEDVE

Lássuk csak! Már abban is jobb vagy, hogy te nem csúfolod viszont őket. Mert ugye így van? *(Roland bólint.)* Ezen kívül érdeklődő vagy, ez rögtön kiderült, amint megjelentél.

ROLAND

Mégsem barátkozik velem senki.

MOHAMEDVE

Azt még nem említettem, hogy a mohamedveségem sem érdekelt senkit ezelőtt. Sőt, a közelemben se mertek jönni, mert féltek tőlem. Te vagy az első, aki beszélget velem.

ROLAND

Komolyan mondod?

MOHAMEDVE

Természetesen! És mondok én neked még valamit: először önmagaddal barátkozz meg, utána pedig más is fog veled. De addig is én leszek a barátod, ha szeretnéd.

Roland megőrül, átöleli a medvét.

MOHAMEDVE

Jól van, na. Most azt meséld el, mit keresel errefelé, ahol csakis, kizárólag a madár jár, meg olyasfajta zöldességek, mint én.

ROLAND

Azt kívántam a hullócsillagtól, hogy ne bántsanak többet. Nem gondoltam, hogy ez azt jelenti, hogy idekerülök. Ráadásul odalenn mindenki a kívánságomat akarja megszerezni. Én viszont csak haza szeretnék jutni.

MOHAMEDVE

Tehát a hazavezető utat keresed.

Mohamedve hümmög, az állat vakarja, néha máshol is vakarózik.

ROLAND

Ugye, nem vagy bolhás?

MOHAMEDVE

Még hogy bolhás! Mégis micsoda feltételezés ez! Szömörécét szedtem, attól viszketek. Éppen pörköltet főztem belőle, ráadásul odaégettem, így most szedhetek újat. De a kérdésedre válaszolva, haza csak egyetlen módon juthatsz.

ROLAND

Hogyan?

MOHAMEDVE

Fel kell érned a kívánságkirályhoz.

ROLAND

(felpattan)

Merre találok?

MOHAMEDVE

Ülj csak vissza! Ez nem ilyen egyszerű. Ahhoz, hogy a király színe elé járulj, nagyon sok létrán kell felmáshoznod. Ahonnan jössz, a legalsó szint, ahol mindenféle kívánságragadozó él. Ők csak úgy juthatnak feljebb, ha szereznek egy kívánságot, máskülönben a létra ledobja magáról őket. Fent pedig különböző szintek vannak. Kívánságyűjtők és –válogatók, csillagporrepítők... Ez az erdő pedig a fent és a lent közti határ.

ROLAND

Ha felmászom a létrákon, a király biztos, hogy haza tud juttatni?

MOHAMEDVE

Hát... *(bizonytalan, rágódik)* Személy szerint nem bíznék benne, nem sok kívánságot teljesít mostanában. De próbáld meg! Hátha egy gyerek becsillagporozza a szívét. Ám először is, medvereld meg magad!

ROLAND

Azt hogy kell?

MOHAMEDVE

Legyél bátor, önmagad legjobb barátja, de mindenekelőtt, a legfontosabb: egyél sok zöldséget!

Roland szájába nyom egy kisebb fej káposztát.

ROLAND

(köpköd)

Fúj! Kecskének nézel?

MOHAMEDVE

Nem, de gondoltam, mohamedve még lehetnél, nem jár errefelé sok belőlük. De ha nem szereted a káposztát, tessék, itt egy zöldalma. Tedd el, hátha megéhezel a hazaúton.

ROLAND

Köszönöm.

Roland zsebre rakja az almát. Indulásra kész.

ROLAND

Velem tartasz?

MOHAMEDVE

Jó nekem itt. Fenn csupán az emberek hordanak össze mindenféle zöldséget, ráadásul sületlenül. Úgy meg nem szeretem. Ha már zöldség, legyen ízletesen elkészítve! De segíték, hogy feljebb juss, elég meredek az a létra.

Mohamedve segít felmászni Rolandnak a következő szintre, majd a fiú után kiált.

MOHAMEDVE

Sok sikert!

4. Jelenet

A következő szinten nagy a sürgés-forgás. Felnőttek és gyerekek (mindegyikük egyen-mici sapkát hord) adogatnak egymásnak látszólag üres vödröket kézről kézre. Az egyik végén egy vaskos ereszcsonna-féleség van, amely a magasban ér véget, az alá tartják a vödröket, majd egyesével továbbadják azokat, miután megteltek kívánságokkal. A másik végén egy jókora ládaféleség foglal helyet, abba öntik a vödrök tartalmát, onnan mennek az összegyűjtött kívánságok a válogatóba. Az utolsó ember pedig hátulról előrerohan a kiürült vödörrel, így mindig az utolsóból lesz az első. Közben verset mondanak.

MUNKÁSOK

A kívánságok jönnek-mennek, a vödör meg nem áll.

Rohanunk, ha véget ér, mert az újabb kör már vár.

Vedd át! Vedd át!

Csillagporból van elég, a kívánság ide száll,
ha nem sietünk, elveszik, a kívánó hiába vár.

Vedd át! Vedd át!

Irgum-burgum, drága felség, minek ennyi kívánság?
A válogatók hogy győzik? A vödör újra megtelt már.

Vedd át! Vedd át!

Roland kíváncsian figyeli a folyamatot, sertepertél körülöttük, amikor egy férfi, amolyan munkafelügyelő, a kezébe nyom egy vödört és betereli a sorba.

MUNKAFELÜGYELŐ

Gyerünk, gyerünk dolgozni! Nem lazsálunk! Iszkiri!

ROLAND

De én...

MUNKAFELÜGYELŐ

Nem érdekelnek a kifogások! A munka vár, a kívánságok viszont nem, szóval hajrá!

Roland beáll a sorba, de nem tudja, mi a teendő, ezért botladozva utánozza a többiekét.

Egyszer csak megkocogtatja az előtte álló, nála kissé idősebb fiú hátát.

ROLAND

Pszt, pszt! Miért csináljátok ezt?

SRÁC

Micsodát?

ROLAND

Hát, hogy üres vödrökkel rohangásztok fel-alá? Abból az ereszből nem folyik víz, eső sem esik.

SRÁC

Még hogy víz! A kívánságokat gyűjtjük és visszük tovább a válogatóknak, akik különválogatják azokat aszerint, hogy melyik jön szívből és melyik álságból, hogy melyek kerülnek teljesítésre és melyek nem. Új vagy még itt?

ROLAND

Véletlenül kerültem ide. Szeretnék hazajutni.

SRÁC

Haza... *(nevet)*

MUNKÁSOK

Haza... *(nevetnek)*

Vedd át! Vedd át!

SRÁC

A kívánsággyűjtőknek nem lehetnek kívánságaik. A király erőteljesen ellenzi, ezt jól jegyezd meg! Itt nem álmodunk, hanem álmokat gyűjtünk!

ROLAND

Jó, de nekem épp a királlyal kellene találkoznom. A Mohamedve tanácsolta, hogy beszéljek vele, és majd ő segít hazajutnom.

SRÁC

Még hogy a király! Igencsak rossz tanácsot kaptál. Ő ugyan nem segít mostanában senkinek, ugyanis rendkívül fáradt.

ROLAND

Valahogy muszáj meggyőződnöm.

SRÁC

Aztán miért olyan sürgős elmenned innen?

ROLAND

Miért is?

(töpreng)

SRÁC

Mi vár rád abban a híres-neves otthonodban, ami jobb lenne, mint a kívánságok hordása?

ROLAND

Voltaképpen... Hiányzik az otthonom, még ha másnap bántanak is az iskolában.

SRÁC

(megáll az adogatásban)

No lám! Csak nem tőled jött az a szívből jövő kívánság, amely elakadt valahol a csőben?

ROLAND

Elakadt?

SRÁC

De el ám! Mégpedig azért, mert lecsaptak rá a kívánságragadozók. Ritka különleges kívánságot hoztál létre.

ROLAND

Nem volt az olyan különleges, csak egy egyszerű kívánság.

SRÁC

Nem-e? Nem is emlékszem, mikor érkezett utoljára ilyen igazán szívből jövő.

MUNKÁSOK

Ó, hát, ő az! A különleges!

(egy pillanatra elámulnak, majd folytatják a munkát)

Vedd át! Vedd át!

Srác félrevonja Rolandot a színpad elejébe.

SRÁC

Egye csillagpor, segítek neked! Mid van cserébe?

ROLAND

(széttárja a karját, mutatja, hogy pizsamában jött)

Sajnos nem hoztam magammal semmit.

SRÁC

Aztán miért nem? Eljössz a kívánságok földjére, és azt hiszed, tőled itt senki nem kérhet semmit?

ROLAND

Nem tudtam, hogy kellene hoznom valamit. Azt sem tudtam, hogy ide jövök.

SRÁC

(a fejét csóválja, a sapkája alatt a fejét vakarja, töpreng)

Így sajnos nem sokat tehetek. Segítségért cserébe akkor is jár valami, ha éppen nincs semmid.

ROLAND

Mondd meg, mi az ára, és ígérem, visszajövök és odaadom.

SRÁC

Ácsi! Ígéretre nem adok. Ha valaki innen elmegy, vissza nem jön, az ígéret pedig elszáll, mint egy léha kívánság.

ROLAND

(letörten)

Akkor nem tudom, mit adhatnék.

SRÁC

(észreveszi, hogy Roland zsebe kidudorodik)

Mi van a zsebedben?

Roland előhalássza az almát.

ROLAND

A zöldalma, amit a Mohamedvétől kaptam.

Srác kikapja a kezéből.

SRÁC

Ez jó is lesz.

Azonnal elkezdi fényesíteni a ruháján, majd enni.

SRÁC

Szóval: a legegyszerűbb, ha a kívánságok után ugrasz a válogatóba. *(előhúzza a zsebéből egy sapkát, amelyet a válogatók hordanak)* Ezzel el tudsz vegyülni, senki sem jön rá, hogy nem középük tartozol. Keresd meg a Nem Használt és Régi Kívánságok Raktárát. Ott találsz egy titkos ajtót, ami egyenesen a király szintjére visz. Így elkerülheted a többi szintet. Felesleges, hogy felfordulást okoz mindenütt.

ROLAND

Köszönöm a segítséged, nem felejttem el!

Roland következik, kiüríti a vödrét, és éppen ugrana, amikor a srác utána szól.

SRÁC

(elhajítja a csutkát)

De el ne áruld, hogy tőlem kaptad!

Roland bólint, int neki, majd beugrik a válogatóba.

5. Jelenet

A válogatóban egy tucat asztal áll, mindegyik fölött ereszt, amelyekből kívánságlapok ömlenek az asztalokra. Az asztalok mögött sapkás (amelyet Roland is kapott) alakok válogatnak: némelyik gyorsan, míg mások csigalassan – közben háborognak, amikor a halomra újabb halom zúdul –, lelkesen, unottan, vagy éppen úgy, hogy közben alszanak, csak a karjuk mozog automatikusan, véletlenszerűen ide-oda rendszerezve a lapokat. Amikor összegyűlt egy adag (vagy csak megunták a válogatást), kupacokat hordanak erre-arra, fiókokba, ajtók mögé, szekrényekbe – ugyanolyan vehemenciával, mint ahogy a válogatást is csinálják, kire mi a jellemző.

Az egyik asztalnál idős, szemüveges és még így is vaksi válogató ül: soha nem oda néz teljesen, ahova beszél, máshova rakja a dolgokat, hunyorogva megnézi a papírokat, de másnak látja, mint ami (pl. szalvétának használja, homlokitatásra, papírrepülő hajtogat belőle, kijavítja, mint egy dolgozatot, püföli, mintha érintőképernyő lenne, távirányítóval próbál rajta csatornát váltani, felakasztja egy fogásra, stb).

ÖREG VÁLOGATÓ

(gondterhelten, majd ábrándozva)

Folyton csak a munka, a munka. Az öreg is megunja.

Pedig... én is vágyom egy szép kertés házra,

Ahol a Hold süt rám, nem a mennyezeti lámpa.

Ahol a csillagfény még szép, és az est kékebb, mint az ég.

Ahol nem vár rám csak napilap halom.

(napilapok címlapjáról olvas fel, majd egyből maga mögé hajítja őket egyesével – eltalálhat vele más válogatókat)

– Fényes Réka nyerte a Csillagsztárt

– Elkapták a kívánságlapó félnótást

– Megjelent Üstökös Jónás legújabb regénye „Sóhajtások” címmel

– Holdkráter torta sütés nélkül, csak kívánnia kell

– A kívánságok árfolyama az egekben

VÁLOGATÓK KÓRUSA

(papírhalmokat pakolnak az asztalára)

De csak dolgozik, dolgozik.

ÖREG VÁLOGATÓ

Nem foglalkoznék többet óhajokkal,

Sem a folytonosan felhangzó, panaszos sóhajokkal.

Hogy ez sincsen még kész, mert mindenki mást intéz.

Csak a tájat nézném, semmi mást, és kész!

VÁLOGATÓK KÓRUSA

(papírhalmokat hordanak az asztalára)

Mégis dolgozik, dolgozik.

Roland az öreg válogató asztalára csúszdázik, lesöpörve róla az összes kívánságot.

ÖREG VÁLOGATÓ

Most nézd meg mit csináltál!

ROLAND

Sajnálom.

ÖREG VÁLOGATÓ

Kezdhetem előlről az egészet. Eridj vissza dolgozni!

(az egyetlen üres asztal felé mutat, majd maga elé mondja, senkinek és mindenkinek címezve a szavait, miközben szedegeti össze a lapokat)

Folyton csak az örökös játék! A mai fiatalok már semmit nem tisztelnek, még az olyan jelentős munkát sem, mint amit mi végzünk itt. Csúszdázásra használni a továbbbítót... Ki hallott még ilyet? Jaj, a cirmos macskát kérőt hova is raktam? Fontos kívánság, azt hiszem, hisz a kutya kérte. Nem, nem is. A macska rúgja meg! Hisz egy gyerek kérte. Persze, hogy fontos, hogy is ne lenne az. Jaj, nekem!

VÁLOGATÓ 2

(Roland kezébe nyom egy kupac papírt)

Ezt át kell nézni, aztán vidd a teljesítőbe.

VÁLOGATÓ 3

(fontoskodva elveszi Rolandtól a kupacot, majd azt egy zsúfolásig pakolt asztalhoz viszi)

Majd én megcsinálom, úgyis éppen ráérek.

Roland a mászkáló válogatókat kerülgetve az üres asztalhoz megy, közben kérdéseket, feladatokat osztanak ki neki.

VÁLOGATÓK

Nem láttad a gémkapcsomat? Á, már látom, ott halászik a kézmosóban. | Nem te vitted el a májulus dereka után két nappal érkezett kívánságot? | Meglocsoltad már a csillagokig futót? Lassan célba ér.

Roland végre leül az asztalhoz, elkezd válogatni a kívánságokat. Elolvassa, majd lazán maga mellé hajítja őket a földre; egy-kettőt fontosnak ítél, azokat félrerakja. Közben néha körbepillant, hol lehet a Nem Használt és Régi Kívánságok Raktára.

ROLAND

Kisautót karácsonyra. Hogy a hörcsögöm kerüljön elő. Vadászgéppel repülni a piramisok felett – ez menő, biztos fontos. Egy üveg tengeralattjáró, hogy lássam a halakat. Szupererő – ez mindenképpen fontos. Mindenkinek kellene valami szuperképesség. Változzon az autónk Transformersszé. Ne piszkáljon a testvérem – ez is fontos. Hm... merre lehet az a raktár? Ezzel így nem megyek semmire. Ráadásul unalmas is.

(újabb adag zúdul az asztalára)

És soha nem ér véget.

Gondol egyet, felnyalából egy kupac kívánságot, és az idős válogatóhoz sétál vele.

ROLAND

Ööö... izé... bácsi.

ÖREG VÁLOGATÓ

Ne bácsizz itt nekem, eridj vissza a munkádhoz! No! Mit akarsz azzal a tömérdek kívánsággal? Van elég nálam is.

ROLAND

Igen, azt látom. De ez mind régi, nem kerültek felhasználásra, a fiókban találtam őket. Porosak is. *(hintőport fúj az öreg arcába – az asztaláról vette el az imént: az öreg nem vette észre, mivel vaksi, a port pedig akkor használja, ha már megizzadtak az ujjai a sok válogatástól)*

ÖREG VÁLOGATÓ

(köhög)

Jól van, no. Ne porold össze az enyémekeket is, mert nem fogom látni, melyek az újak. Vidd őket a Nem Használt és Régi Kívánságok Raktárába. *(a kézfejével legyez egy oldalsó polc felé)*

Roland csak áll, nem tudja eldönteni, abba az irányba kell-e mennie vagy az öreg csak a hintőport legyezte el.

ÖREG VÁLOGATÓ

No, mit állsz még mindig itt?

ROLAND

A raktár...

ÖREG VÁLOGATÓ

Nincs bezárva, eridj, mielőtt kihullik az összes a kezedből, és összekeverednek az enyéimmel.

ROLAND

De hiszen az csak egy polc, nem raktár.

ÖREG VÁLOGATÓ

Jaj, mán, hát amögött van. A polc az ajtó. Ezek a mai fiatalok, semmit nem képesek megjegyezni!

Roland lelkesen elindul, papírlapokat szórva maga után.

ÖREG VÁLOGATÓ

Hé, fiacskám, gyere csak vissza! Melyik is volt az? Jaj, nekem! Ide raktam a fontosakat, oda a rendkívül fontosakat, emide az azonnal teljesítendőket, ezek pedig a haszontalanok és a nem szívből jövőek. Vagy fordítva? Jaj, nekem, hogy is volt? Kevésbé fontos, haszontalan, extra fontos... Vagy fel nem használt, elfelejtett, azonnali? Á, megvan!

A Roland kezében tartott kupacra nyom még egyet, persze éppen azt, amelyikbe eddig a rendkívül fontos kívánságokat válogatta össze. Meg utólag egy cserepes növényt is ráhelyez, arra pedig még egy tűzőgépet.

ÖREG VÁLOGATÓ

Így ni, ezek is mehetnek a nem használtakhoz. Ezer meg ötszáz évesek.

ROLAND

(komolyan kérdezi)

Nahát, a bácsi tényleg ilyen öregnek tetszik lenni?

ÖREG VÁLOGATÓ

Ne pimaszkodj itt nekem! Eridj a dolgodra, és hagyd dolgozni engem is végre. Ezek a mai fiatalok! Folyton összekuszálnak mindent, meg mindig csak a lazálás. Nem ismerik a kemény munkát, mint mi, öregek. Pedig egy ilyen munkakör rendkívül nagy felelősséggel jár. Naggyal bizony. Túl naggyal...

Roland távozik a Nem Használt és Régi Kívánságok Raktárába.

ÖREG VÁLOGATÓ

(ábrándozva)

Bár ott lehetnék végre, a kertes ház legvégében,
Ejtőznék a csillagfényben, egy függőágy kényelmében.
Mellettem napilap halom.

VÁLOGATÓK KÓRUSA

(papírhalmokat raknak az asztalára)

És dolgozik, dolgozik tovább.

6. Jelenet

A Nem Használt és Régi Kívánságok Raktára tele van fiókokkal végestelen végig, egymás hegyén-hátán. Roland lerakja a kupacot, ahogy belép.

ROLAND

Vajon hol lehet az az ajtó? Hm... Biztos ezt is az egyik polc mögé rejtették. Csakis egy titkos ajtó lehet, ha egyből a királyhoz vezet.

Elkezdi kihúzogatni a fiókokat. Azokból kiszállnak az elavult, már feleslegessé vált vagy éppen teljesíthetetlen kívánságok hangok formájában.

KÍVÁNSÁGOK

Azt kívánom, bárcsak elmehetnék nyaralni a barátaimmal! Bárcsak nekem lenne a leggyorsabb bringám a környéken! Bár élne még a nagymamám! Egy lego ninját, de most rögtön!

A kívánságragadozók és a Mohamedve hangja, egyúttal kívánsága is kiröppen a fiókokból.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Bár ne félnék ennyire!

MOHAMEDVE

Legyek egyedi!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Barátokat akarok!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

Miért nem lehetek hasszonló, mint a fentiek? Nem szeretnék mássz lenni.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

(köhög)

Túl sok a csillagpor.

*Több fiók magától kinyílik, hangok, kívánságok tömkelege suhan elő belőlük, mintha
könyörögnének, hogy valaki teljesítse már őket, vagy olyan régiak, amelyek már suttogássá
fakultak. Roland körül hangok, fények kavarnak. A fiú körbe-körbe forgolódik, teljesen
elámul.*

ROLAND

Nahát! Mennyi kívánság. Szinte érzem, mennyire vágyott rájuk, aki kívánta.

Hátul kitárul egy ajtó.

ROLAND

Biztos ez vezet a királyhoz.

Berohan rajta, az ajtó becsapódik mögötte.

7. Jelenet

A királyi szinten kancellárok + egy főkancellár tartanak gyűlést.

FŐKANCELLÁR

Tekintve, hogy ez egy rendkívül ritka, évszázadonként egyszer előforduló probléma, a megoldás...

(a kancellárok izgatottan várják)

Nem tudom, mi a megoldás. Az én tisztségem alatt ilyesmi még nem történt.

KANCELLÁR 1

Keressünk rá megoldást!

KANCELLÁROK EGYÜTT

Úgy van! Megoldást keresünk, megoldjuk, és meg lesz oldva, mint mindig.

FŐKANCELLÁR

Ez egy pompás ötlet! Kinek mi a javaslata?

Mindegyik nagy levegővel, feltartott ujjal szólni készül, aztán mégsem mondanak semmit.

Hümmögnek, az állukat, fejüket vakarják, végül mászkálni kezdenek.

KANCELLÁR 2

(konkrétan keresi a megoldást: a földön, a képek mögött, a virágcserepekben)

Hova bújhatott? Mintha láttam volna nem is olyan régen. Oh, nem éppen ott surrant el?

KANCELLÁR 3

Nem olyan megoldást keresünk, ami a földön fut. Hanem ami megoldja a mi problémánkat.

KANCELLÁR 2

Oh, hát akkor nem tudom, hol máshol találjuk meg.

KANCELLÁR 5

Gondolkodnunk kell, más nem maradt.

KANCELLÁROK EGYÜTT

Egy probléma hatalmas gond néha.
Meg kell oldani, azután nem téma.

Kancellárnak lenni nehéz meló,
mert a királynak semmi se jó.
Neki csak a tökéletes kell, a pátoszi magas,
ha az alattit mutatsz...

Jaj, ki ne mondjuk! Azzal elrontjuk!
Jobb, ha nem is tudod.

Hhaj, ide se dugd az orrod,
ha királyod kedve ily rossz!
Nekünk elhahagytad, tudjuk.
Most is a megoldást kutatjuk.

De neki csak a csúcs jó.
Maximalista!
Mégsem kell neki a Maxi vagy a Pista.
Minket alkalmaz, kancellárokat,
pedig a statisztika mást mutat.

Csillaginvázió: Volt nagy ribillió!
Ki oldotta meg? A Julcsa meg a Palkó.

Leállt a kívánsággép.
Ki javította meg? Hát az Örzse nénénk.

És amikor a kívánságok elszálltak? Nem mi hoztuk vissza.
De nem ám!

A felhőbárány terelt vissza több, mint ötszázat.

Így áll a helyzet. Mi csak gondolkodunk,
és mikor a megoldás vár ránk, mi viszont várjuk.

Beesik Roland.

FŐKANCELLÁR

Elkészett!

KANCELLÁROK EGYÜTT

Mindig elkésik.

FŐKANCELLÁR

Ráadásul hogy néz ki?

KANCELLÁROK EGYÜTT

Borzalmas! Minősíthetetlen! És ebben állít ide?

FŐKANCELLÁR

Ruhát!

Kicserélik Roland fején a sapkát, kancellári ruhába öltöztetik.

FŐKANCELLÁR

Mindjárt jobb. Kancellár, van valami megoldása a problémára?

ROLAND

Ööö... Hát a problémákra a megoldás általában akkor jön, amikor nem várjuk.

FŐKANCELLÁR

Hát ez az! Hogy mi meg itt várjuk. Kancellárok, azonnal abbahagyni a várást!

Mindegyik áll, figyel, egymásra pillantgatnak, széttárják a kezüket.

KANCELLÁR 1

Hogyan kell nem várni?

KANCELLÁR 2

(feltesz egy napszemüveget, újságot vesz elő, és leül egy nyugágyba olvasgatni)

Hát így.

Kancellárok legyintenek rá.

FŐKANCELLÁR

(Rolandhoz)

Hogyan kell nem várni, kancellár?

ROLAND

(rámutat a napszemüvegesre)

Azt hiszem, úgy, ahogy ő csinálja.

KANCELLÁROK EGYÜTT

Óóó, úúú, vagy úgy!

Mind elővesz valamit, amivel leköti magát.

Eltelik egy-két perc.

KANCELLÁR 1

Nem történik semmi. Hol a megoldás?

FŐKANCELLÁR

Úgy bizony. Hol van a megoldásunk? Nos, kancellár?

Roland széttárja a karját.

ROLAND

Talán nem vártunk elég ideig.

FŐKANCELLÁR

Nem várhatunk örökké. Megoldás kell, de izibe. Ötleteket!

Megint elkezdnek fel-alá mászkálni.

ROLAND

Szabadna tudnom, mi a probléma, amire megoldást keresnek?

Kancellárok felhördülnek.

KANCELLÁR 1

Mi? Hát még ezt se tudja?

KANCELLÁR 3

És így jön a tanácskozásra?

KANCELLÁR 4

Tűrhetetlen!

KANCELLÁR 5

Felháborító!

KANCELLÁROK EGYÜTT

Ezt mégis hogy képzeli?

FŐKANCELLÁR

(legyezget, hogy hagyják abba)

Kancellárok, magyarázzák el neki!

KANCELLÁR 1

A probléma, kérem szépen, igen súlyos.

KANCELLÁR 3

Mégpedig tarthatatlanul.

KANCELLÁR 4

Megoldásra vár.

ROLAND

Ha elmondának végre, mi az a nagy gond, talán kitalálhatnánk rá valamit.

KANCELLÁR 1

Mi más lenne?

KANCELLÁR 5

A király!

ROLAND

Épp hozzá jöttem. Hol találom? Beszélnem kell vele.

KANCELLÁR 3

Nem beszéd kell neki.

KANCELLÁR 2

Hanem alvás.

(azzal ő valóban el is alszik, horkolva)

FŐKANCELLÁR

Úgy bizony. Öfelsége nem tud aludni.

Király megjelenik ásítva. Beszéd közben is többször ásítózik. Rendkívül nagy orra van.

KIRÁLY

Találtatok már valami megoldást az álmatlanságomra?

KANCELLÁROK EGYÜTT

(hajlongnak. Rolandot is hátra verik, hogy hajoljon már meg)

Felség! Dolgozunk rajta.

KANCELLÁR 1

Már nagyon közel járunk.

KANCELLÁR 4

Úgy bizony.

KANCELLÁR 5

Rendkívül közel. Már látni a megoldás csillagporát.

KANCELLÁR 2

(álmában)

Szinte már érzem.

KIRÁLY

(a még mindig horkoló Kancellár 2-re mutat)

Ő hogy csinálja?

FŐKANCELLÁR

Ó, vele ne foglalkozzon, felség, folyton ezt csinálja.

KANCELLÁROK EGYÜTT

Bárhol, bármikor.

KIRÁLY

Tudni szeretném a titkát.

FŐKANCELLÁR

Amint felébred, kiszedjük belőle.

KIRÁLY

Jobb lenne most, amíg alszik. Ha felébred, akkor már csak az ébrenlét titkát oszthatja meg velünk, azt meg én is ismerem. Nem beszél véletlenül álmában?

Főkancellár, majd a többi is, széttárja a karját.

ROLAND

Felség, beszélhetnénk?

KIRÁLY

Hát ez meg ki?

KANCELLÁROK EGYÜTT

(megvonják a vállukat)

Kancellár, nem?

KIRÁLY

(végigméri Rolandot)

Nem hinném.

A kancellárok felhördülnek.

ROLAND

Valóban nem vagyok kancellár, csak egy kisfiú, aki haza szeretne jutni.

KIRÁLY

Nocsak! Egy kisfiú. És ha szabad tudnom, hogy kerültél ide? És mi okom lenne teljesíteni az óhajodat?

ROLAND

Kívántam valamit, mire megjelentek a kívánságragadozók, aztán idekerültem. Felmásztam minden létrán, teljesítettem a szinteket, hogy felséged színe elé járulhassak.

KANCELLÁROK EGYÜTT

(összesúgnak)

Az övé lenne AZ a kívánság? A különleges?

FŐKANCELLÁR

Felség, hadd szabadjon megjegyeznem, ha a fiúé az a rendkívül erős, szívből jövő kívánság, talán felséged problémáját is tudja orvosolni.

KIRÁLY

Csakugyan megér egy próbát. Mondd, fiú, mit javasolsz a hetek óta tartó álmatlanságomra?

ROLAND

Amikor én nem tudok aludni, tejet szoktam inni.

Kancellárok felhördülnek.

KANCELLÁROK EGYÜTT

A tejutat csak nem csapolhatjuk meg!

KANCELLÁR 1

Nem, nem, de nem ám.

Király csendre inti őket.

KANCELLÁR 2

(álmában, a beállt csendben)

Tejecske.

KIRÁLY

Úgyis erre folyik, egy bögrényivel kimerhetünk. Ha beválik a javaslatod, megfontolom, hogy teljesítem-e az óhajodat.

Hoznak egy bögre tejet a királynak. Próbál inni a bögréből, de túl nagy az orra, és nem megy neki.

KIRÁLY

Az orros bögrémet!

Elszaladnak egy másik bögréért.

ROLAND

Nem piszkálják az orra miatt, felség?

KIRÁLY

Már hogy piszkálnának? Én vagyok a király!

KANCELLÁR 4

(súgva)

Dehogynem. De csak mókából.

KANCELLÁR 3

Szeretetből.

FŐKANCELLÁR

Bizony. Mert így szeretjük. Nem az orra a lényeg, hanem a szíve, hogy abból mit látsz. És ő bizony kedves, még ha olykor nem is mutatja.

KANCELLÁR 1

Szereti is a nép.

FŐKANCELLÁR

Jól jegyezd meg, fiam: kedvességgel nagyon sok mindent elérhetsz.

KANCELLÁR 2

(álmában)

Igaz, olykor nem árt királynak születni mellé.

Megérkeznek a másik bögrével, amelynek jókora vájat van az egyik oldalán, hogy a király orra beleférjen, és ne zavarja az ivásban. A király iszik. Mindenki várakozva figyel.

KIRÁLY

Hm, azt hiszem, ez csakugyan használ. Máris elálmosodtam. Ledőlök egy kicsit.
Hazamehetsz, fiú.

Gyorsan ágyat tolnak be neki, mielőtt a földre feküdne. Elalszik.

ROLAND

Hogy menjek haza, ha nem tudom az utat? Jön egy kocsi vagy repülő, ami hazavisz?

KANCELLÁROK EGYÜTT

Cssssss!

FŐKANCELLÁR

Végre elaludt! Majd amikor felébred, hazajuttat, mert addig mi nem tehetünk
semmit. Csakis ő képes rá.

ROLAND

És az mikor lesz?

KANCELLÁROK EGYÜTT

(vállukat vonogatják)

Nem tudja azt senki sem.

KANCELLÁR 1

Néhány óra.

KANCELLÁR 3

Esetleg hét.

KANCELLÁR 4

Talán egy évig is alszik.

ROLAND

Nem várhatok egy évig!

Nagy robajjal kicsapódik az ajtó. Puffanás, pukkanás, mocorgás, jajgatás.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

(köhög)

Hú, de poros.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Menj arrébb!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Jaj nekem!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

Ssszük esssz assz ajtó, ha egysszerre ssszeretnék átmenni rajta. Hússszódjatok hátrébb!

ROLAND

Ők próbálták elvenni a kívánságom.

FŐKANCELLÁR

(kívánságragadozóknak)

Csendesen, kérem! A király most aludt el.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Fütyülök a királyra!

FŐKANCELLÁR

Jaj, kérem, csak azt ne! A füttyszóra biztosan felébredne.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

Hisszen, majd pont vele fogunk foglalkossszni, amikor itt a kívánssszágunk.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Azért én félek tőle.

KIRÁLY

(nyújtózkodik)

De jót aludtam!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Tessék, mit mondtam? Most felébredt. Jaj nekünk!

FŐKANCELLÁR

De felség, hisz csak most feküdt le.

KIRÁLY

Ugyan, főkancellár, ne nevetess. Ha mégis igazad lenne, ez a tej igazán csodákra képes. Jobb, mint egy csillaghullás!

(meglátja a kívánságragadozókat)

Hát ezek? Hogy jutottak fel?

FŐKANCELLÁR

Ez egy érdekes probléma. Kancellárok, megoldást!

Kancellárok elkezdenek töprengeni, fel-alá mászkálni.

KANCELLÁROK EGYÜTT

Egy probléma hatalmas gond néha.

Meg kell oldani, azután nem téma...

KIRÁLY

Elég legyen ebből! Ragadozók, mit kerestek itt?

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

A kívánssszágot, természetesszen. Mi másaszt?

KIRÁLY

(ekkor veszi észre, hogy Roland még mindig ott van)

És ő mit keres még mindig itt?

FŐKANCELLÁR

Szabad megjegyeznem, felség, nem juttatta haza, mielőtt elaludt.

KIRÁLY

Ja, persze, persze. Akkor mindjárt teszek róla, hogy ne lábatlankodjon tovább itt.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Különben egy rejtekajtón. Találtunk egy egész rendszert.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

Cssssss! Elhallgassz!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Ide azzal a kívánsággal!

KIRÁLY

Hohó, lassan az óhajokkal! Mivel én vagyok a király, minden kívánság engem illet, és ezt még meg sem vizsgáltam.

ROLAND

De hisz nektek is van, hallottam. Szerintem az is ugyanúgy szívből jött. Miért kell az enyém?

Kívánságragadozók zavarba jönnek.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

Fogalmam ssszincsss, miről bessszélsss.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

Én ugyan nem kívántam. Csak sok a csillagpor.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Hallgass, fiú!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Nekem tényleg van. Szeretném, ha nem félnék ennyire mindentől.

ROLAND

Felség, nem teljesíthetné az ő kívánságukat is?

KIRÁLY

Megfontolandó. Ha ez az ára, hogy nyugtom legyen végre. Kezdek megint álmosodni. Halljam, mi a kívánságotok, ragadozók!

ROLAND

Felség, ha szabad szólnom. Ők is csak ugyanazt szeretnék, amit én. Hogy fogadják el őket, barátkozzanak velük, ne legyenek kirekesztve. Csak olyanok szeretnének lenni, mint mindenki. Azt hiszem, valójában, mélyen legbelül jószívűek.

KIRÁLY

Hm, ahhoz először saját magukkal kellene, hogy megbarátkozzanak. Ha egymást sem fogadják el, hogy fogadhatná be őket a nép?

ROLAND

Ez lenne a megoldás? Az elfogadás?

KIRÁLY

Mi más? Legyél kreatív, fiacskám! Meg persze, a kedvesség, az sem egy elhanyagolható dolog. Ha kedves vagy és hiszel magadban, mások is hinni fognak benned.

ROLAND

(elgondolkodva, inkább magának)

Valóban ennyi lenne?

KIRÁLY

Emellett ezek roppant jelentős kívánságok. Felelősséggel jár, nagyon át kell fontolnom. A ragadozók veszélyesek, ha felhozom őket, tönkretesznek mindent. A romboláson kívül semmi máshoz nem értenek.

ROLAND

Épp felséged mondta az imént, hogy hinni kell magunkban. Hogy tehetnék, ha esélyt sem kapnak rá? Lehet egy javaslatom? Annyi fel nem használt kívánság van, miért ne dolgozhatnának azokkal?

KIRÁLY

Főkancellár, igaz ez? Megparancsoltam, hogy azokat semmisítsék meg.

FŐKANCELLÁR

Igen, felség, de senki sem tudja, hogyan kell, ezért csak raktározzuk őket.

KIRÁLY

Nos, ez esetben rendben, teljesítem a ragadozók kívánságait. DE! Csak azzal a feltétellel, ha jól viselik magukat.

ROLAND

(a megdöbbent kívánságragadozókhöz)

Látjátok, csak meg kell látnotok minden helyzetben a lehetőséget, aztán előállni egy jó ötlettel, úgy több mindent érthettek el. Fogadjátok el, hogy itt elfogadnának titeket. És azt hiszem, ezt én is megjegyzem magamnak.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 1

El ssszem hisszem.

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 4

Akkor mostantól szeretve vagyok?

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 3

Már nem félek!

KÍVÁNSÁGRAGADOZÓ 2

(köhög)

Még mindig sok itt a por, nem mehetnék lejjebb?

KÍVÁNSÁGRAGAZOZÓK EGYÜTT:

A gonoszság egy béklyó,
amely gúzsba kötött, és az nem jó.
Mert míg arra vártunk, hogy ide kerüljünk,
addig a szívünkben elhidegültünk,
mert jót nem tettünk semmit sem.

Végre teljesült a kívánság,
befogadott minket a királyság.
A kívánságragadozó válogathat,
elavult kívánságokat falhat,
s végül csak szeretve lett.

Egy ragadozónak is szeretet kell,
folyton erre vár.
Nem áttall kívánni sem,
ha ez érte az ár.

Nem félünk már semmitől.
Ügyes fiú vagy,
egyenlőséghez segítetted
a kívánságragadozókat.

KIRÁLY

Főkancellár, a többi lenti lénynek is találjatok ki valami feladatot. Én elvonulok.
Elfáradtam ennyi intézkedésben. Azt hiszem, most tejjre sem lesz szükségem, hogy
egy jót aludjak. Lehet, több kívánságot kellene teljesítenem ezentúl.

ROLAND

És én?

KIRÁLY

Jaj, a gyerek, róla mindig elfeledkezem. Sebtében kerülj haza, mielőtt megújítanád az egész királyságot.

Csettint egyet, a színpad elsötétül.

8. Jelenet

Ismét Roland szobájában vagyunk. A fiú boldogan ugrál körbe.

ROLAND

Juhééé, végre itthon vagyok!

9. Jelenet

Másnap reggel az iskolában. Osztályterem. Roland mesél a padjánál, az osztálytársai pedig körbeállják.

ROLAND

És akkor a kívánságragadozókat befogadta a nép, és kaptak munkát is. Többé nem kellett a mocsárban tengődniük a sötétben.

OSZTÁLYTÁRS 1 (fiú)

És mi lett a békalényekkel?

ROLAND

Nekik is találtak megfelelő feladatot, de őket hagyták a sötétben, mert nem bírják a fényt. Azt hiszem, nem jöttek rá maguktól, hogy a mocsaruk az, ahova valójában száműzték az ártó kívánságokat. Annak a mélyéről ugyanis senki nem hozhatja elő őket, hogy ártsanak bárkinek is.

OSZTÁLYTÁRS 2 (lány)

Én ebből azt szűröm le, hogy ne kívánjunk senkinek rosszat, mert az úgysem teljesül, hanem csak mi szenvedünk tőle.

OSZTÁLYTÁRS 3 (lány)

Így van, inkább a szépre kell törekedni. Mindig is mondtam! Hogy segítsünk másoknak.

OSZTÁLYTÁRS 1

Persze, ezért nem adod oda soha a házidat, hogy lemásoljuk, ugye?

OSZTÁLYTÁRS 3

(kinyújtja a nyelvét)

Az egyáltalán nem lenne segítség. Sőt, ha tudni akarod, pont azzal segíték, hogy nem adom oda, mert így neked kell gondolkodnod, és a végén talán még okos is leszel.

OSZTÁLYTÁRSOK

(nevetnek)

Az Anti ugyan nem! Neki káposztalé van az esze helyén.

OSZTÁLYTÁRS 1

Hé, szálljatok le rólam! Inkább mondd még, Roland, milyen volt a kívánságok birodalmában járni? Nem féltél?

ROLAND

Először igen, de aztán rájöttem, hogy bátornak kell lenni, és már azt is látom, hogy igazán szerencsés vagyok, hogy eljuthattam oda. Nem is kívánhattam volna ennél izgalmasabb és érdekesebb utazást.

Piszkálódók belépnek az osztályterembe.

PISZKÁLÓDÓ 1

Nahát, koca Roland. Végre rájöttél, miben vagy jó, és hízási tanácsokat osztogatsz?

OSZTÁLYTÁRS 1

Jobb, ha leszálltok róla!

PISZKÁLÓDÓ 1

Mi van, csak nem elnyomott titeket is a súlyával?

Piszkálódók nevetnek.

OSZTÁLYTÁRS 3

Ha tudni akarjátok, akkor a meséivel kápráztat el bennünket, ugyanis nagyon jó mesemondó.

PISZKÁLÓDÓ 1

Nocsak, mik ki nem derülnek! Vagy inkább mondjam úgy, hogy gurulnak?

PISZKÁLÓDÓ 2

Sok kis szétguruló labda Roland.

PISZKÁLÓDÓ 4

Majd én elveszem a kedvét a meséléstől!

PISZKÁLÓDÓ 3

Vigyázzatok, jön egy tanár! Oké, nem ide.

Piszkálódók közelebb mennek Rolandhoz. Végigmérik.

PISZKÁLÓDÓ 1

Mintha más lennél. Mi változott?

PISZKÁLÓDÓ 2

Talán fogyott.

PISZKÁLÓDÓ 4

Ne nevetess!

PISZKÁLÓDÓ 3

Valami körülengi.

PISZKÁLÓDÓ 2

(valamit szétmorzsol az ujjai között a levegőben)

Mi ez, csillagpor?

PISZKÁLÓDÓ 1

Nem, ez önbizalom. Bárkinél felismerem. De honnan? Tegnap még úgy futottál haza, mint a nyúl.

ROLAND

Nem akartok csatlakozni hozzánk?

OSZTÁLYTÁRS 1

Th! Halljátok ezt, srácok?

(nevetnek)

OSZTÁLYTÁRS 2

Roland tegnap a kívánságok birodalmában járt.

PISZKÁLÓDÓ 1

Valóban? Na jó, mutasd, mit tudsz!

ROLAND

Az úgy történt, hogy a kívánságragadozók miatt jutottam oda. Ott találkoztam a békalényekkel, megismertem a Mohamedvét, aki egy vegetáriánus medve és nem eszik mást, csak zöldségeket. Azután felmáztam a létrán, és beálltam a kívánsághordók közé, majd a válogatóknál segítettem be, hogy megtaláljam a királyhoz felvezető rejtekajtót, végül kancellár lettem, és segítettem a király súlyos álmatlanságán.

PISZKÁLÓDÓ 1

Hm, nem is hangzik rosszul. Figyelj, ha sikerül minket is elkápráztatnod a meséddel, megígérem, hogy nem piszkálunk többet. Mit szóltok, fiúk?

PISZKÁLÓDÓK

Részünkről áll az alku.

PISZKÁLÓDÓ 1

Nos, koca Roland? Van hozzá bátorságod?

ROLAND

(kezet nyújt)

Kihívás elfogadva!

Roland mesélni kezd, a háttérben zene csendül fel, ami elnyomja a hangot. A Piszkálódók elmélyülten hallgatják Roland meséjét, végül pacsira nyújtják a kezüket.

VÉGE